

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 28 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 marca 2019 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) sp. z o.o. w B. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 159/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 marca 2019 r. Nr (...)(dalej Decyzja) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 771, 650, 685 i 755) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) (dalej k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., (dalej (...), powód) w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych w miejscowości B. przy ul. (...) (Zakład (...) - stacja A i Zespół Zakładów (...) – stacja B) naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 p.e. i za to działanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wymierzył (...) karę pieniężną w kwocie 8 025,00 zł (słownie: osiem tysięcy dwadzieścia pięć złotych zero groszy).

Od powyższej Decyzji (...) złożył odwołanie, w którym wniósł o uchylenie Decyzji w całości.

Przedmiotowej Decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 56 ust. 1 pkt. 3a p.e. w związku z art. 11, art. 11c ust. 3 i art. 11d ust.3 oraz w związku z art. 11c ust.2 pkt. 2 tej ustawy;
2. art. 7, 77 § 1 i 80 kpa, poprzez poczynienie ustaleń faktycznych niezgodnie z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez przyjęcie za podstawę ustalenia wysokości kary kwoty przychodu niewynikającego z rachunku zysku i strat odwołującej się spółki za rok 2017, skutkujące zawyżeniem wysokości wymierzonej kary z naruszeniem art. 56 ust. 3 i 6 ustawy p.e.

W uzasadnieniu powód podważył możliwość nałożenia na niego kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wobec tego, że, jak podał, po pierwsze przepis ten przewiduje karę tylko w razie niestosowania się do wymienionych w nim ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., podczas gdy ograniczenia w poborze energii z 10 sierpnia 2015 r. od godziny 10:00 zostały wprowadzone przez (...) S.A. na mocy art. 11 c ust.1 pkt. 5 p.e., a nie art. 11c ust. 2 pkt. 2 tej ustawy, jak podano w piśmie URE, zaś na okres od dnia 11 sierpnia godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. godz. 24:00 obowiązywało ograniczenie wprowadzone Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wydane na podstawie art. 11 ust.7 tej ustawy.

W dalszej części uzasadnienia odwołania (...) wskazał, że przekroczył limity poboru energii jedynie w sposób bardzo nieznaczny i tylko w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 oraz że kompetencja do wprowadzenia ograniczenia czasowego przez operatora systemu przesyłowego wynika istotnie z art. 11c ust. 2 pkt. 2 p.e., zaś kara pieniężna nie jest przez ustawę przewidziana w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 1, ani art. 11 ust. 2, ani art. 11 ust. 7 p.e.

Następnie wskazano w uzasadnieniu, że w dniu 10 sierpnia 2015 r. komunikat o wprowadzeniu ograniczeń został nadany w (...) o godzinie 7.55, a sam komunikat prasowy został opublikowany o godzinie 10.25, zatem nie został zachowany minimalny okres wyprzedzenia skutkujący tym, że ograniczenie poboru mocy przez odbiorcę winno nastąpić w okresie 3-6 godzin. Powód podniósł, że odbiorca miał zatem czas do dostosowania się do ograniczeń poboru mocy do godziny 14.00 (licząc od godziny 8.00), zarzut przekroczenia ograniczeń można zatem postawić odwołującej się spółce dopiero od godziny 14.00 w dniu 10 sierpnia 2015r., a więc łączne przekroczenie było minimalne i niezawinione, spowodowane brakiem wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach. Stopień szkodliwości czynu był zatem znikomy, co zgodnie z art. 56.ust 6 p.e. powinien uwzględnić wymierzając karę, a także powinna zostać wzięta pod uwagę sytuacja finansowa odbiorcy, którą to przesłankę w ocenie powoda zastosowana w oparciu o błędne dane, co skutkowało tym, że w ocenie powoda wymierzona kara pieniężna jest rażąco zawyżona w stosunku do sytuacji finansowej spółki i stopnia naruszenia. Wedle uzasadnienia rzeczywista kwota przychodu za rok 2017, według rachunku zysku i strat przesłanego na żądanie Urzędu wynosiła(...)zł, była zatem blisko 200 razy niższa od tej przyjętej przez Prezesa URE przy wymierzaniu kary, zaś kwota przychodu za rok 2018, który jako rok poprzedzający winien znaleźć zastosowanie wobec wydania decyzji w roku 2019, jest jeszcze niższa i wynosi (...) zł.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego na okoliczności zasadności wymierzenia kary pieniężnej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z (...) s. z o.o. (dalej (...)) w P. 31 stycznia 2010 roku Umowę nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, na podstawie której (...) zobowiązał się do świadczenia na rzecz powoda usług dystrybucji w

związku z zawartą bezpośrednio przez powoda umową sprzedaży energii elektrycznej lub zawartą przez (...), w imieniu i na rzecz powoda, umową sprzedaży energii elektrycznej, do następujących obiektów: Zakład (...), (...) – stacja A, ul. (...) w B. – (...) i Zespół zakładów (...) – stacja B, ul. (...) w B. – (...) (§ 1 umowy, Umowa z 31/01/2010 r. k.35-47 akt adm.).

W § 6 Umowy powód jako odbiorca zobowiązał się min. Do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów, zgodnie z trybem określonym w Załączniku nr 4 do Umowy (§ 6 pkt 15). Zgodnie ze wspomnianym Załącznikiem moc umowną określono na 550 kw a moc minimalną na 150 kW. W pkt 4 stwierdzono, że ograniczenia poboru mocy, o których mowa w ust. 1 powinny nastąpić:

1) jeżeli polecenie ograniczenia zostało wydane bez uprzedzenia – po czasie, liczonym od momentu wydania polecenia:

- a) do 1 godziny – dla stopni zasilania 11 i 12,
- b) do 2 godzin – do stopni zasilania od 13 do 15,
- c) do 3 godzin – dla stopni zasilania od 16 do 18,
- d) od 3 do 6 godzin – dla stopni zasilania od 19 do 20.

2) od godziny obowiązywania danego stopnia zasilania, jeżeli polecenie ograniczenia poboru mocy zostało przekazane z wyprzedzeniem nie krótszym od określonego w pkt 1) (k.46 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) S.A.” albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami w zbiornikach wodnych i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tego samego dnia o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie(...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach (okoliczność niesporna).

Oprócz tego, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE (...) Sp. z o.o. (dalej: (...)), do której (...) jest przyłączony, pismem z dnia 9 maja 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się (...) do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w miejscowości B. przy ul. (...):

- a) Zakład (...) - stacja A,

b) Zespół Zakładów (...) - stacja B, (dalej „obiekty (...)\").

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął podejrzenie, że (...), we wskazanych przez (...) obiektach (...), nie dostosował się do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 24 października 2018 r. Prezes URE zawiadomił (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez (...) do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. Ponadto Prezes URE wezwał (...) do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji, otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się przez (...) do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (dowód: k. 1-2 akt adm.).

W piśmie z 23 listopada 2018 r. powód przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie (dowód: pismo z k. 13-16 akt adm.). Powód wskazał w nim, że: „Zgodnie z art. 56 ust. 1 punkt 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 tej ustawy. Powołane w zawiadomieniu ograniczenia w poborze energii zostały wprowadzone przez (...) S.A od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015r. na podstawie art. 11c ust. 1 pkt.5 ustawy (taka podstawa prawna jest podana w komunikacie (...)), a nie art. 11c ust. 2 pkt. 2 ustawy, jak podano w piśmie URE . Następnie na okres od dnia 11 sierpnia godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. godz. 24:00 obowiązywało ograniczenie wprowadzone Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wydane na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy. Jak wynika z załącznika przekazanego przez operatora (...) sp. z o. o., (...) sp. z o. o. przekroczyła bardzo nieznacznie limity poboru energii jedynie w dniu 10 sierpnia w godzinach między 11 a 17 oraz w dniu 11 sierpnia między godzinami 11 a 14. Kompetencja do wprowadzenia ograniczenia czasowego przez operatora systemu przesyłowego wynika istotnie z art. 11c ust.2 pkt. 2 ustawy, zgodnie z którym może on wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7 , lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Taką podstawę prawną - art. 11 c ust. 2 pkt. 2 - wprowadzonego w dniu 10 sierpnia 2015 roku przez (...) sp. z o.o. ograniczenia, wskazuje sam Prezes URE w treści zawiadomienia. Przepis art. 56 ust. 1 pkt. 3a ustawy przewiduje karę pieniężną w wypadku niedostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 ustawy. Nie jest przewidziana kara pieniężna w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 1, ani art. 11 ust. 2 , jak również art. 11 ust. 7 ustawy. Niezależnie od intencji ustawodawcy przepisy karne należy wyklądać ściśle i nie można rozciągać zakresu ich obowiązywania ponad wyraźnie wskazane normy. Postępowanie w sprawie powinno zostać zatem umorzone ze względu na brak podstawy prawnej do jego prowadzenia. Niezależnie od powyższego z ostrożności należy wskazać, że nawet gdyby istniała podstawa prawna do nałożenia kary pieniężnej, to zgodnie z art. 56 ust.6 ustalając, wysokość kary pieniężnej Prezes URE zobowiązany jest uwzględnić stopień szkodliwości zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe a zgodnie z ust. 6a artykułu 56 Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał narusz, obowiązek. Zgodnie z treścią załącznika nr 4a i b do Umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartej pomiędzy (...) a Odbiorcą nr (...), zatytułowanego: „Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń" sporządzonego na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, ustalona została moc dla Odbiorcy dla poszczególnych stopni zasilania, a o obowiązujących w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin Odbiorca winien zostać zawiadomiony drogą radiową w komunikatach energetycznych w programie(...)o godz. 7.55 i 19.55 lub w szczególnie uzasadnionych przypadkach telefonicznie przez Rejonową Dyspozycję (...). Bezsporne jest, że Odbiorca nie został powiadomiony telefonicznie o wprowadzeniu ograniczenia, co umożliwiłoby mu natychmiastowa reakcję. W tej sytuacji, jak wynika z ustępu 4 punkt 1) Załącznika do umowy, w wypadku, jeżeli polecenie zostało wydane

bez uprzedzenia, ograniczenia poboru mocy powinny nastąpić po czasie licząc od momentu wydania polecenia od 3 do 6 godzin dla stopni zasilania 19 i 20, zatem dla stopnia zasilania 20 okres wynosi do 6 godzin. Jedynie jeżeli polecenie ograniczenia poboru mocy zostało przekazane z wyprzedzeniem nie krótszym od określonego w punkcie 1), wówczas ograniczenie poboru mocy winno nastąpić od godziny obowiązywania danego zasilania. Jak wynika z treści strony (...) komunikat w dniu 10 sierpnia o wprowadzeniu ograniczeń został wprawdzie nadany w (...) o godzinie 7.55, ale sam komunikat prasowy został opublikowany dopiero o godzinie 10.25. Nie został zatem zachowany minimalny okres wyprzedzenia, więc ograniczenie poboru mocy przez Odbiorcę winno nastąpić w okresie od 3 do 6 godzin. Odbiorca miał zatem czas do dostosowania się do ograniczeń poboru mocy do godziny 14.00 (licząc od godziny 8.00), przekroczenie nastąpiło zatem od godziny 14 do 17 w dniu 30 sierpnia 2015r. oraz w dniu następnym w godzinach od 11 do 13, przy czym przekroczenie to było minimalne i niezawinione, spowodowane brakiem wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach. Stopień szkodliwości czynu był zatem znikomym. Spółka nie została poinformowana przez operatora, ani dostawcę energii, że wprowadzone zostały ograniczenia w poborze energii. Dopiero później informacje o wprowadzeniu ograniczeń przez rząd zostały nagłośnione w telewizji i innych mediach. Po uzyskaniu informacji zarząd spółki podjął niezwłoczne działania w celu dostosowania się do ograniczeń i Odbiorca zaprzestał naruszeń. Przez cały pozostały okres do końca sierpnia 2015r. spółka przestrzegała obowiązujących ograniczeń.”

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy (dowód: k. 31 akt adm.).

Pismem z 13 grudnia 2018 r. (...) przedstawił następujące wyjaśnienia (pismo k. 33-34 akt adm.): „Odbiorca w dniu 31.01.2010 r. zawarł z (...) sp. z o. o. (dalej (...)) umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...) na potrzeby obiektów zlokalizowanych przy ul. (...) w B.: a. Zakład (...) - stacja A; b. Zespół Zakładów (...) - stacja B. Załącznik nr 4a i b ww. umowy dystrybucji określa dopuszczalny pobór mocy w poszczególnych stopniach zasilania oraz informuje, iż podstawowym źródłem informacji o obowiązujących stopniach zasilania, wprowadzanych na najbliższe 12 godzin i przewidywanych na następne 12 godzin były komunikaty radiowe. Odnosząc się do treści pisma Odbiorcy z dnia 23.11.2018 r. informujemy, iż (...) sp. z o.o. pobierał moc w wartości wskazanej w przekazanych uprzednio przez (...) sp. z o. o. Urzędowi Regulacji Energetyki danych będących podstawą wszczęcia postępowania. Zgodnie z zapisami załącznika nr 4 ust. 4 umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, w przypadku wprowadzenia 20 lub 19 stopnia zasilania Odbiorca winien był dostosować pobór mocy w czasie 3 do 6 godzin. Nie zgadzamy się z zastrzeżeniem Odbiorcy, dotyczącym braku powiadomienia telefonicznego przez (...) o wprowadzonych ograniczeniach. Podkreślamy, iż polecenia przekazywane drogą telefoniczną mają szczególne uzasadnienie w przypadku, gdy ich treść różni się od komunikatów radiowych. W związku z faktem, iż treść polecenia dyspozytorskiego nie odbiegałaby w żaden sposób od treści komunikatu radiowego, w niniejszej sytuacji kontakt telefoniczny dyspozytora nie był konieczny. W załączeniu przekazujemy dodatkowo materiał dokumentujący umieszczenie na stronie internetowej (...) Sp. z o.o. komunikatu o wprowadzeniu ograniczeń w dostawach energii elektrycznej dla przedsiębiorstw oraz informujący w całym okresie trwania ograniczeń (tj. od 10.08.2015 r. do 31.08.2015 r.), że "wszystkie aktualne komunikaty (...), odpowiedzialnego za decyzje dotyczące ograniczeń dostaw energii elektrycznej dostępne są na stronie: (...)

Pismem z 12 lutego 2019 r. zawiadomiono (...) o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (...) w wyznaczonym terminie nie skorzystał z możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym (zawiadomienie k. 56 akt adm.).

1 marca 2019 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (58-66 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa. Natomiast podnoszone przez powoda zarzuty w zdecydowanej części nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchynieniem Decyzji, czy jej zmianą.

Przede wszystkim należy podnieść, iż opisywane w Decyzji naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w poborze energii elektrycznej mające miejsce w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru przy ul. (...) w B. objęte jest dyspozycją przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., natomiast powód ponosi na gruncie tego przepisu odpowiedzialność za przedmiotowe naruszenie.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powodowi niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do treści tego ostatniego przepisu, **„W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”**

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następnym:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. (art. 11c ust. 2 p.e.).

Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7. (art. 11c ust. 3 p.e.).

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień, tj. w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia znajduje się w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle ograniczonym czasie i na ściśle określonym terytorium.

W świetle powyższego OSP posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Tym samym przekroczenie poboru energii nie tylko w dniach od 12 do 31 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów w kwestii ograniczeń, ale również w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywały ograniczenia wprowadzone przez OSP na mocy art. 11d ust. 3 p.e., jest zagrożone karą pieniężną z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Podkreślenia przy tym wymaga, że w art. 56 ust. 1 p.e. karą pieniężną objęto wiele czynów, w tym czyn z pkt 3a, toteż wskazano ogólnie, że karze pieniężnej podlega ten „kto” dopuszcza się wymienionych w punktach tego ustępu deliktów. Takie uregulowanie należy zatem uznać za adekwatne dla potrzeb sformułowania zbiorczego przepisu dotyczącego odpowiedzialności za różne naruszenia. Natomiast wskazówka kto faktycznie ponosi odpowiedzialność za naruszenie wymienione konkretnie w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. zawarta jest w treści tego punktu, który stanowi, że karę ponosi ten kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3, zaś jak wynika z ich treści to odbiorca powinien się do wprowadzonych ograniczeń podporządkować, tak więc to niedostosowanie się odbiorcy jest penalizowane.

Najdobitniej wskazuje na to unormowanie z art. 11 ust. 6 i 6a p.e., zgodnie z którym Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, określając zwłaszcza: sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie; rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła; zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła. Wobec tego ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obejmują co do zasady odbiorców, a Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wprowadzania ograniczeń i ewentualne wyłączenia odbiorców spod ograniczeń. Natomiast odbiorcą w rozumieniu art. 3 pkt 13 p.e. jest każdy kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

Z tymi przepisami skorelowana jest treść Rozporządzenia, gdyż choćby w myśl § 5 pkt 1 Rozporządzenia ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej dotyczą odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, ustalona została powyżej 300 kW, czyli jak w przypadku powoda. Nie ulega zatem wątpliwości, że to umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji jest kluczowa w kontekście zaliczenia odbiorcy (którego definicja w Prawie energetycznym odwołuje się właśnie do pobierania energii wobec zawarcia stosownej umowy) do tej grupy, która podlega ograniczeniom, a w konsekwencji ponoszącej ewentualną odpowiedzialność za niedostosowanie do tych ograniczeń.

Tym samym, wobec zawarcia przez (...) z (...) umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej na potrzeby obiektów zlokalizowanych przy ul. (...) w B. (Zakład (...) - stacja A oraz Obiekty (...)), w oparciu o które otrzymywał i pobierał energię w punkcie poboru w B. i na podstawie których objęty został planem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie w B. na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r., to on ponosi odpowiedzialność z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Powód nie dostosował się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A. zarówno w dniach 10-11 sierpnia 2015 r., jak również wprowadzonych przez rozporządzenie Rady Ministrów w dniach 12-31 sierpnia 2015 r.

Z materiału dowodowego wynika, że (...) nie dostosował się do wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e ograniczeń w poborze energii.

Niedostosowanie miało miejsce w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku, co zostało ustalone i stwierdzone przez Prezesa URE w Decyzji, w której oznaczono wartości przekroczeń poboru dla dwóch punktów poborów przy ul. (...) w B. ((...) stacja A i obiekty (...)) i obliczono karę w oparciu o łączne przekroczenie mocy w tych dniach (z tym że przekroczenie przez (...) dopuszczalnego poboru mocy w stacji A nastąpiło w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., zaś w obiektach (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r.). Prezes URE kierował się przy tym informacjami uzyskanymi od (...) bazującymi na planie wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązującym od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku dla ww. punktów poboru.

Podkreślenia wymaga, iż niedostosowanie się przez (...) do ograniczeń wystąpiło mimo, że komunikaty na temat wprowadzenia ograniczeń ogłoszone zostały w radiu- począwszy od 10 sierpnia 2015 r., o godzinie 7:55 i 19:55 w programie (...). Wynika to z § 12 ust. 2 Rozporządzenia ustanawiającego generalny sposób powiadomienia o

obostrzeniach drogą radiową w komunikatach energetycznych właśnie w programie (...)o godzinie 7^(55) i 19^(55), podczas gdy § 12 ust. 1 Rozporządzenia zakłada, że ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania. Jak wynika ponadto z § 12 ust. 3 Rozporządzenia dodatkowe powiadomienia, przekazywane inną drogą niż radiowa, stosuje się w przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają wówczas odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

W niniejszej sprawie jednakże (...) obowiązywały komunikaty radiowe nadawane w Programie (...). Nie doszło bowiem do zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych.

Niezastosowanie się przez (...) do ww. nakazów należy zatem uznać za naruszenie prawa. Usprawiedliwieniem dla tego zachowania nie może być okoliczność, iż faktycznie od wielu lat nie wprowadzano ograniczeń w poborze energii. (...) powinien wdrożyć polecenia stosownego obniżenia poboru, nawet jeśli stanowiły one pewne zaskoczenie.

Zaistniała zatem przesłanka do nałożenia na (...) przez Prezesa URE- jako organ wymieniony w art. 56 ust. 2 p.e.-kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd zważył, iż stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Oceniając stopień szkodliwości czynu w świetle art. 115 § 2 kk, wobec braku definicji legalnej tego pojęcia w Prawie energetycznym, Sąd musiał wziąć pod uwagę, że (...) przekraczał pobór energii w punkcie poboru w B. w stacji A w dniach 10 sierpnia 2015 r. (1,515 MW w godzinie), 11 sierpnia 2015 r. (0,635 MW w godzinie) i 12 sierpnia 2015 r. (0,6135 MW w godzinie), zaś w innych obiektach (...) w dniu 10 sierpnia 2015 r. (0,290 MW w godzinie) i 11 sierpnia 2015 r. (0,105 MW w godzinie). Łączne przekroczenie z dwóch dni wyniosło 2,675 MW. Zakres tego przekroczenia jest więc niebagatelny.

(...) nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując w okresie trudnych warunków zewnętrznych- niskiego stanu wód i upałów mających przełożenie na to bezpieczeństwo- przekroczenia poboru energii w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Pomimo bowiem, że krajowy system elektroenergetyczny ((...)) funkcjonował dalej, skutkiem działania (...) mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego (...).

Zagrożenie dla pracy (...) jest potęgowane jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia (...) w kontekście niebezpieczeństwa jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę (...). Wobec więc tego, że nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuścił się (...) nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest znaczny, zwłaszcza, że doszło do nich w ciągu dwóch pierwszych dni obostrzeń kiedy zaordynowano największe ograniczenia poboru energii z uwagi na wyjątkowo newralgiczną sytuację w tym czasie.

Powyższe nie oznacza odpowiedzialności zbiorowej, ponieważ powód odpowiada tylko za przekroczenia, których dopuścił się indywidualnie. Jedyne waga tych przekroczeń jest potęgowana w perspektywie skutków jakie mogą wystąpić w (...) stanowiącym niejako „system naczyń połączonych”, przez co może dojść do tzw. blackout-u, czyli awarii i kompletnego odcięcia energii mającego daleko idące konsekwencje.

Z tego względu odstąpienie od nałożenia na (...) kary na podstawie ww. przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, nie było możliwe.

W kwestii zawinienia trzeba natomiast podnieść, iż (...) nie został uznany za podmiot chroniony przed wprowadzanymi ograniczeniami, jak choćby szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego (§ 6 ust. 1 Rozporządzenia), toteż miał zastosować się do wprowadzonych ograniczeń, a faktycznie spowodować podporządkowanie się tym ograniczeniom.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu, to Sąd uznał w oparciu o ustalony stan faktyczny, że wcześniej powód nie naruszał przepisów ustawy prawo energetyczne, nie był też karany przez Prezesa URE za takie naruszenia.

Odnosząc się do zarzutu, iż zgodnie z postanowieniami pkt 4 Załącznika nr 4 do Umowy powód był zobowiązany do ograniczenia poboru mocy:

1) jeżeli polecenie ograniczenia zostało wydane bez uprzedzenia – po czasie, liczonym od momentu wydania polecenia:

- a) do 1 godziny – dla stopni zasilania 11 i 12,
- b) do 2 godzin – do stopni zasilania od 13 do 15,
- c) do 3 godzin – dla stopni zasilania od 16 do 18,
- d) od 3 do 6 godzin – dla stopni zasilania od 19 do 20.

2) od godziny obowiązywania danego stopnia zasilania, jeżeli polecenie ograniczenia poboru mocy zostało przekazane z wyprzedzeniem nie krótszym od określonego w pkt 1) (k.46 akt adm.), a zatem nie został zachowany minimalny okres wyprzedzania, a więc ograniczenie poboru mocy przez powoda winno nastąpić w okresie od 3 do 6 godzin, należy stwierdzić, że był on nieskuteczny.

Rzeczywiście zacytowane powyżej postanowienia Umowy przewidywały takie rozwiązania, jednakże są one sprzeczne z przepisami Rozporządzenia, ponieważ Rozporządzenie nie zna okresów dostosowawczych we wprowadzaniu ograniczeń. Niezasadnie zatem (...) wprowadził do Umowy takie zapisy.

Mając na uwadze limit kary określony treścią art. 56 ust. 3 p.e. Sąd uznał, że kara w wysokości 8 025, 00 zł będzie adekwatna do wysokości przekroczenia nawet w razie przyjęcia dotychczas nienagannego zachowania (...). Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby (2,675 MW x 3 000 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10- 31 sierpnia 2015 roku. Podstawa wymierzenia kary została zaś zawężona wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie (...) do ograniczeń i do stopnia w jakim to niedostosowanie miało miejsce.

W ocenie Sądu zastosowany algorytm nie tylko prowadzi do ustalenia kary proporcjonalnej do zakresu naruszenia, ale jednocześnie wobec jego wykorzystywania do obliczania kary w każdym przypadku naruszenia przez odbiorców ograniczeń w poborze energii służy przejrzystości i zapobiega dysproporcjom.

Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest nadmiernie uciążliwa dla powoda, jest odpowiednia do charakteru popełnionego czynu oraz skutków naruszenia obowiązujących norm.

Odnosząc się do zarzutu podniesionego w odwołaniu co do błędnego przyjęcia przez Prezesa URE wysokości przychodu (...) (wysokości niewynikającej z rachunku zysku i strat za rok 2018) skutkujące zawyżeniem wysokości wymierzonej kary, należy wskazać, że w odpowiedzi na odwołanie Prezes URE przyznał, że w tym zakresie doszło do pomyłki, ponieważ przychód powoda w 2018 roku wyniósł (...) zł a nie jak błędnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonej Decyzji 112 739 861,05 zł. Jednakże błąd ten nie miał wpływu na wysokość kary pieniężnej, albowiem jako podstawę do wyznaczenia jej wysokości Prezes przyjął łączne przekroczenie mocy w poszczególnych godzinach doby. Niemniej jednak orzeczona kara w wysokości 8 025, 00 zł mieści się w dyspozycji art. 56 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, wysokość kary pieniężnej nie przekracza bowiem 15% przychodu (...) osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Kara w tej wysokości stanowi bowiem nieco ponad (...)tak określonego przychodu (...) za rok 2018. Kara ta nie wpłynie zatem w ocenie Sądu na pogorszenie kondycji finansowej (...) oraz jego płynności finansowej i pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez niego w poprzednim roku podatkowym przychodu wynoszącego (...) zł.

W ocenie Sądu kara ustalona w tych granicach spełni swoje podstawowe cele w zakresie oddziaływania szczególnego na powoda, jak również funkcję prewencji ogólnej. Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia będzie na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje- represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że (...), jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 720,00 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik